

Egy díszpolgár Wolfsbergből

Herbert Eile bízik a két város közötti gazdasági kapcsolatok fejlődésében

Magyarországot már a második hazámnak, Várpalotát a második otthonomnak tekintem, egyszerűen szeretek itt lenni – mondta **Herbert Eile**, az ausztriai Wolfsberg város alpolgármestere, akit a palotai képviselő-testület az elmúlt esztendőben Várpalota Város Díszpolgára címmel tüntetett ki.

A nyolcvanas évek végén, „sportdiplomáciával”, sakkozók közös versenyeivel kezdődött a karintiai, Lawant-völgyi városka, Wolfsberg és Várpalota kapcsolata. A két település együttműködésében kimagaslóan nagy szerepet játszott Herbert Eile, aki nélkül már elképzelhetetlenek az októberenként megrendezendő Várpalotai napok.

– Hosszú évek óta ismerem Várpalotát, barátokat szereztem, akikkel kölcsönösen tiszteljük egymást.

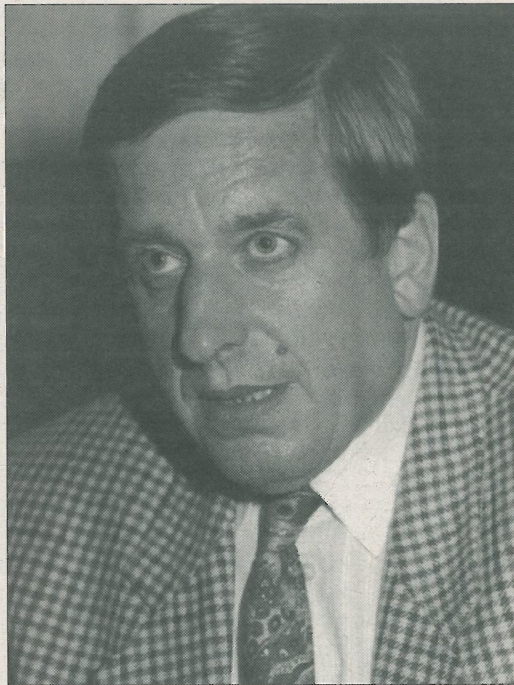
– Talán nem is titkoltan, de a palotaiaknak lehetett egy olyan céljuk is, hogy az önnek adományozott díszpolgári cím hosszú távon jó „befektetést” jelenthet a városnak, a városok kapcsolatának.

– Mindenképpen el kell mondani, az elmúlt években kollégáimmal, képviselőtársaimmal együtt „motorjai” voltunk Wolfsberg és Várpalota együtt-

működésének. A célunk a kulturális és sportegyesületeken túl a két város polgárainak kapcsolatfelvétele is volt. Ezt mindenképpen ki kell terjeszteni a gazdaság területére is.

– Alpolgármester úr, ön kimondta a büvös szót: a gazdaság. Várpalotán valóban ilyen jellegű együttműködésre lenne nagyon nagy szükség. Milyen lehetőségeket lát ezen a területen?

– A gazdasági kapcsolatok fejlesztésének új alapot teremtett az a tény, hogy 1995. január 1. óta Ausztria az Európai Unió tagja. Nekünk ebben az új helyzetben újra meg kell vizsgálnunk, mit nyújthat Várpalota Wolfsbergnek, s mit adhatunk mi a palotaiaknak. Ismereteim alapján kijelenthetem, ezek a területek megtalálhatók.

Herbert Eile nélkül már nincsenek Várpalotai napok

Fotó: Pintéerné H. Tímea

– Vannak már konkrét elképzelései?

– Például a nálunk már hagyományosan ismert és elismert klagenfurti vásárra palotai céget és vállalkozókat hívnánk meg, lehetővé tesszük a részvételüket. Természetesen egy ilyen bemutatón már a piac, a minőség dönt, létrejön-e valamilyen üzlet, hosszú távú kapcsolat. Wolfsbergben minden

második esztendőben megrendezzük a regionális gazdasági vásárt, ami a környéket, a Lawant folyó völgyét fogja össze. Ez alapján talán az is elképzelhető, hogy akár Veszprémben, akár Várpalotán egy bemutatót rendezzünk a mi cégeinknek.

– Egy évvel ezelőtt, szintén a Várpalotai napokon, ön már említette, lassan időszerű lehet a két város közötti kapcsolatok hivatalos rögzítése, egy barátság szerződés aláírása is.

– Két héttel ezelőtt otthon, Wolfsbergben egy testületi ülésen beszámoltam a kapcsolatok alakulásáról, a további tervekről is. Itt-tartózkodásom idején ezekről szeretnék még részletesen beszélni Leszkovszki Tibor polgármesterrel. Ideje ezt az ügyet rendezni, ehhez az kell, hogy a palotai önkormányzat hivatalosan is keresse meg a wolfsbergi képviselő-testületet és ajánlja fel, hogy a barátságot emeljük testvérvárosi rangra. Éppen az ilyen, mint a mostani rendezvények alapján bízom abban, városunk előljárásiágán az elképzelés meghallgatásra és egyetértésre talál. Az 1996. esztendő erre mindenképpen alkalmas lenne. Ekkor ünnepeljük Ausztria fennállásának ezeréves évfordulóját, önkönlán a jövő évben köszöntik a milicentenáriumot. Kell-e ennél jobb időpont?

Á. J.